FOTBAL

CHIAR NU CONTEAZĂ?

(Urmare din pag. 1)

București. Scor final: 4—1 pentru Politehnica!

La sfîrșit, ni s-a spus că nu rezultatul contează într-un meci de antrenament. Să zicem. Dar maniera în care au jucat selecționabilii nu contează? In această ordine de idei, vrem să punem în discuție modul lamentabil în care s-au prezentat fotbaliștii noștri fruntași la acest antrenament. Considerăm că după oarecari progrese înregistrate în fotbalul nostru în anul trecut, oglindite de altfel și printr-un șir de rezultate mulțumitoare, sîntem puși din nou în situația de a semnala reapariția unor slăbiciuni și deficiențe care au făcut obiectul unor serioase critici în trecutul nu prea îndepărtat. Este vorba de pregătirea tehnică și tactică a jucătorilor. Oare nu s-a înțeles încă, în suficientă măsură, de către antrenori și tehnicieni, că acestor stări de lucruri trebuie să li se pună capăt o dată pentru totdeauna? Ne întoarcem de unde am plecat? Cum este posibil, chiar și la un meci de antrenament, ca jucătorii cotați drept cei mai buni din țară să manifeste aceleași vechi lacune pentru care s-au consumat tone de cerneală? Se pare că aplicarea hotărîrii plenarei Consiliului General al UCFS din octombrie 1966 nu a fost urmărită cu toată seriozitatea și perseverența la cluburi. Numai așa se poate explica de ce miercuri seara am fost martorii neputințelor unor jucători ca Iancu, Lucescu, Pîrcălab ș.a. care se chinuiau să treacă peste o apărare de categoria B. Iar, în ansamblu, întreaga echipă ni s-a părut mai curînd un adevărat „turn al lui Babel". Nu intenționăm în rîndurile de față să facem propuneri de înlocuire a jucătorilor. Ținem, doar, să atragem atenția asupra seriozității cu care trebuie să muncească sportivii respectivi, ca și oamenii de specialitate chemați să fie îndrumătorii nemijlociți ai fotbaliștilor, asupra modului de pregătire, atît pentru echipele de club, cît și pentru echipa națională. Fără a diminua cu nimic excelenta comportare a Politehnicii București, nu putem admite situația penibilă de miercuri seara în care s-au aflat fotbaliștii din lotul reprezentativ. Ea nu trebuie să se mai repete...

Rămureanu, portarul studenților bucureșteni, rezolvă un atac facil al înaintașilor lotului Foto: V. Bageac

NOTE

„Să vezi ce-o să-ți facă publicul!"

Nu o dată s-a vorbit în presă despre suporterii echipei de fotbal Rapid, despre dragostea acestora pentru echipa lor favorită, pe care o însoțesc adesea în lungile deplasări prin țară. Este vestită „galeria" din Giulești și multe din manifestările ei sînt privite cu simpatie și chiar cu admirație.

Duminică, însă, unii dintre suporterii Rapidului ne-au provocat o mare decepție. Ba, mai mult, ar trebui să spunem că atitudinea lor ne-a indignat de-a dreptul. Văzind că Rapidul se află în dificultate în fața Farului, o parte dintre spectatori a încercat să schimbe cursul lucrurilor făcînd presiuni asupra conducătorului de joc. Cum? Amenințîndu-l, acoperindu-l cu cuvinte injurioase, aruncînd cu pietre și cu sticle în teren, protestînd zgomotos împotriva unui punct înscris în condițiuni perfect regulamentare (cum a fost golul marcat de Tufan, după ce Iancu stopase mingea CU PIEPTUL) și cerînd, în schimb, goluri nevalabile (cel înscris de Ionescu, după un henț al lui Dan).

O convorbire pe care am avut-o cu conducătorul jocului, Cornel Nițescu, avea să ne releve și alte aspecte legate de această partidă. Dacă din partea conducerii secției de fotbal arbitrul s-a bucurat după meci, în timp ce se afla asediat în cabină, de toată solicitudinea, nu același lucru l-ar putea spune dacă s-ar referi, de pildă, la DAN COE. Nemulțumit de unele decizii, jucătorul rapidist s-a apropiat la un moment dat de conducătorul jocului și i-a spus: „Să vezi ce-o să-ți facă publicul!" Deci, presupunînd ceea ce avea să urmeze, Dan ERA DE ACORD cu acest lucru. Iar cuvintele lui constituiau, în același timp, un... avertisment dat arbitrului, o încercare de a-l determina să arbitreze, în continuare, „altfel".

Încheiem rîndurile de față cu o știre pe care am primit-o din Sibiu: unul din arbitrii de linie, Eugen Bucșe, lovit la picior de o sticlă aruncată din tribuna Giuleștiului, se află imobilizat în pat și este probabil că va fi nevoie să i se pună piciorul în ghips.

Oare acesta trebuie să fie REZULTATUL unui meci de fotbal? Ce părere au suporterii Rapidului? Și, neîndoios, așteptăm și părerea federației.

JACK BERARIU

Unii transpiră, alții... admiră

Opiniile antrenorului federal ION BĂLĂNESCU

Din amplele observații făcute asupra variatelor maniere de joc ale echipelor participante la ediția din anul trecut a C.M., în care s-au scos în relief caracteristicile fiecăreia, s-a desprins totuși o trăsătură comună, predominantă la majoritatea formațiilor.

Într-adevăr, deși aprecierile privind potențialul fizic și tehnic, clasa valorilor individuale sau modalitățile de atac și apărare au diferit de la echipă la echipă, o caracteristică comună, exprimată pe toată durata turneului, a constituit-o jocul colectiv prestat de toate formațiile, cu rezultatele corespunzătoare sumumului valoric al fiecăreia dintre ele.

Fără a intra în detalii, trebuie arătat totuși, că, deși în jocul unor echipe ca Anglia, R.F.G., Portugalia, Ungaria, U.R.S.S., R. P. D. Coreeană ș.a. caracterul constructiv-ofensiv a apărut mai pregnant ca în jocul altor formații (Uruguay, Argentina, Italia, Mexic, Elveția), preocuparea pentru jocul colectiv, cu toate componentele sale (ca mijloc principal de exprimare a valorii de ansamblu), a fost vizibilă în evoluția acestora.

De reținut este faptul că, în privința contribuției individuale, eforturile jucătorilor s-au situat la cel mai bun nivel al posibilităților lor psiho-fizice de moment și că, sub acest aspect, participanții la C. M. — ediția din 1966 — nu pot fi diferențiați decît prin prisma clasei valorice. Într-adevăr, în nici o echipă nu au existat jucători cu „regim redus de muncă", oricît de recunoscută a fost valoarea lor.

Materialul expus de Colegiul central al antrenorilor la consfătuirea din 6 februarie a.c., și mai ales cele văzute de noi (pe micul ecran), ne-au arătat pe marii jucători ai C.M. trecînd succesiv prin postura de „cărăuși", redevenind „șlefuitori de pietre prețioase" în contactul cu mingea, subordonînd întreaga lor capacitate și măiestrie jocului colectiv, chiar dacă scopul jocului — golul — era realizat în final de unul din coechipierii mai puțin iluștri.

Din acest punct de vedere apreciem că, spre deosebire de edițiile anterioare, confruntările din Anglia au angajat pe aceeași treaptă de efort pe toți componenții echipelor, fie că aceștia se numesc Charlton, Eusebio sau... Grobety (Elveția).

Descătușați de rigiditatea unor așezări stereotipe și decorsetați de îngustele sarcini ale posturilor fixe, marea majoritate a jucătorilor au manifestat o largă înțelegere a noțiunii de joc colectiv, acționînd și rezolvînd cu egal simț de răspundere sarcinile zonelor în care pătrundeau temporar, precum și pe cele ale posturilor lor de bază.

Referindu-ne la aprecierile făcute într-un articol anterior, privind posibilitățile jucătorilor noștri raportate la nivelul fotbalului european, susținem că în condițiile unei pregătiri mai profunde, în spiritul cerințelor actuale ale jocurilor colectiv, randamentul jucătorilor și echipelor noastre ar spori considerabil. Plecînd de la însăși noțiunea de „colectiv", care exprimă unirea mai multor forțe fizice și spirituale într-un efort comun pentru realizarea unui scop pozitiv, se desprinde faptul că reușita acțiunilor este cu atît mai ușor de realizat, cu cît sarcinile sînt mai temeinic cunoscute și mai judicios repartizate, iar aportul individual la efortul colectiv este mai susținut.

Jocul colectiv trebuie să se exprime prin totala concordanță între modul în care fiecare jucător rezolvă sarcinile duble ce-i revin și ideea tactică de bază stabilită de antrenor. Cu atît mai mult cu cît în fotbal marile performanțe se realizează de către „echipă" ca unitate exprimată prin jocul ei colectiv atît în situațiile de atac și apărare, cît și în toate combinațiile și manevrele din cadrul acestora.

Prin urmare, cu cît cerința de performanță este mai acută (și aceasta este permanentă) cu atît mai prompte, mai numeroase și mai dinamice trebuie să fie forțele proprii din dispozitivul de apărare, din zona de construcție, ca și în asaltul final ce se dă asupra porții adverse.

Astfel stînd lucrurile, fotbaliștii noștri vor trebui să folosească la maximum demarcările și marcajul, recuperările și transmiterile, componente de bază ale jocului colectiv, renunțînd la starea pasivă în unele situații din joc și excesul de individualism. Luînd de exemplu jucători ca Ghergheli, Popa, O. Popescu, Nunweiller III, Năsturescu, Codreanu, Badea, Dragomir, Campo, Lereter, C. Radu, I. Popescu, Al. Vasile, Lucescu, Jenei și, în special Constantin (în plenitudinea forțelor) avem prototipul jucătorilor cu dezvoltat spirit colectiv, a căror continuă activitate în teren, deși diferită ca stil, este îndreptată exclusiv spre rezolvarea situațiilor de joc, pe linia intereselor majore ale echipei. In aceste cazuri putem vorbi cu toată convingerea despre sarcinile duble și respectarea acestora pe toată durata jocului, spre deosebire de altă categorie de jucători, care pun prea mare preț pe talentul lor și se consideră scutiți de a contribui cu toată capacitatea la efortul colectiv.

Cunoscînd că randamentul unei echipe este determinat de procentul participării componenților ei la situațiile de atac și de apărare — numeric și dinamic — este ușor de presupus că în condițiile în care jucătorilor Dumitriu, Pîrcălab, Sorin Avram, Dobrin, D. Popescu, Matei, Ivansuc, Cuperman, Stoicescu ș.a. li s-ar fi impus din timp o pregătire corespunzătoare îndeplinirii sarcinilor duble pe toată durata jocului, prezența lor în ambele situații de joc ar fi dus — implicit — la creșterea forței colective a echipelor respective.

Și, în această situație, antrenorii au obligația să pregătească și să pretindă jucătorilor integrarea necondiționată în disciplina jocului colectiv — premisă a jocului constructiv-ofensiv — insuflîndu-le convingerea că echipa nu este împărțită în categorii de jucători care construiesc și care distrug, care recuperează și transmit mingiile și care le pierd, care acoperă și care sînt acoperiți, care susțin și care sînt susținuți etc.

Subliniind faptul că fotbalul nostru, aflat pe drumul afirmării, are nevoie de jucători cu ridicată capacitate de joc, atît în situațiile de atac cît și în cele de apărare, se desprinde necesitatea ca antrenorii noștri să-și îndrepte cu precădere preocupările spre pregătirea și încadrarea tuturor jucătorilor în preceptele jocului colectiv, ca expresie a unei concepții superioare de instruire și ca un fundament pe care se realizează jocul constructiv-ofensiv, premise ale viitoarelor performanțe.

Meciuri amicale

LUGOJ: Voința (din campionatul regional) — Politehnica Timișoara 0—0.

CONSTANȚA: Farul — Marina Mangalia 2—0 (0—0).

MEDIAȘ: Gaz metan — A.S.A. Tg. Mureș 4—1 (2—0).

BUCUREȘTI: Rapid — Poiana Cîmpina 1—0 (0—0).

De pe foile de arbitraj, cu și fără comentarii

● E. PAZAROPOULUS — Grecia (Universitatea Craiova — Dinamo București): **„Foarte bună organizarea".**

O însemnare lapidară despre un meci cu „miză", disputat într-o perfectă notă de sportivitate, un meci în care jucătorii au construit nenumărate faze spectaculoase. Calificativului acordat gazdelor de arbitru îi adăugăm felicitările noastre, pentru surpriza făcută bucureștenilor: dinamoviștii s-au întîlnit, înainte de meci, cu pionierii din Craiova. Jucătorii de la Dinamo au oferit pionierilor o minge, făgăduind că vor realiza, împreună cu studenții, un joc frumos. Duminică după-amiază, ei s-au ținut de cuvînt...

● C. PETREA (Universitatea Cluj — U.T.A.): **„Am avertizat pe Ivansuc (Universitatea) pentru simulări repetate de fault în suprafața de pedeapsă și pentru incitarea publicului".**

De ce nu l-a eliminat?

● N. RAINEA (Dinamo Pitești — Progresul): **„Am fluierat sfîrșitul meciului cu trei minute mai devreme. Sesizat de arbitrii de linie, am reluat jocul, terminîndu-l apoi în timpul regulamentar. Propun ca ceasurile de pe stadioane să funcționeze, pentru ca în astfel de cazuri să ne vină în ajutor, deși, firește, acest lucru nu e de dorit".**

Notațiile arbitrului au două aspecte. Primul: că a fost neatent la scurgerea timpului și din această cauză publicul piteștean a asistat la o scenă neplăcută. Al doilea aspect: cu toate că ziarul nostru a mai scris despre ceasul stadionului din Pitești, totuși pînă în prezent, gospodarii respectivi n-au reușit să-l pună în funcțiune. Oare este așa de greu? Nu este vorba, mai degrabă, de o lipsă de respect față de public?

...Ceea ce nu scuză greșeala lui N. Rainea. De altfel în regulamentul jocului de fotbal se precizează că arbitrul se orientează după ceasul său și nu după al... stadionului, (la care, în multe cazuri, se joacă toți copiii).

● V. DUMITRESCU (Petrolul — Politehnica Timișoara): **„Politehnica a prezentat o formație tînără, cu jucători talentați. Antrenorii trebuie însă să stăvilească jocul „tare" al fundașilor Rotaru și Bodrojan. Felicit pe petroliști pentru disciplina de care au dat dovadă".**

Părerea arbitrului V. Dumitrescu despre cei doi fundași timișoreni trebuie luată în considerație de antrenorii formației. Netinînd seama de ea, s-ar putea ca în următoarele meciuri formația lor să aibă unele neplăceri...

POMPILIU VINTILĂ

LOTO ● PRONOSPORT ● LOTO ● PRONOSPORT ● LOTO

Concursul Pronosport nr. 9 din 5 martie 1967 cuprinde șase meciuri din cadrul Cupei României și șapte întîlniri din campionatul italian categoria A.

În cadrul **premiului excepțional** concursul Pronosport de duminică oferă un autoturism „RENAULT 10 MAJOR" și 19.000 lei în numerar pînă la concurența sumei de 75.000 lei.

Dăm mai jos programul acestui concurs:

I. Minerul Baia Mare — Petrolul; II. C.F.R. Timișoara — Dinamo Pitești; III. Chimia Suceava — Universitatea Cluj; IV. Progresul Brăila — Rapid; V. Oțelul Galați — Politehnica Timișoara; VI. Crișul — Politehnica București; VII. Brescia — Internazionale; VIII. Fiorentina — Cagliari; IX. Foggia — Juventus; X. Lecco — Bologna; XI. Roma — Lazio; XII. Spal — Atalanta; XIII. Torino — Mantova.

● **Depunerea biletelor cîștigătoare de la tragerea MĂRȚIȘORULUI LOTO:**

Pînă marți, 7 martie a.c. ora 13, în orașele de reședință regională, iar în celelalte localități, pînă **luni 6 martie a.c.** ora 13.

Plata premiilor se va face astfel:

Pentru cîștigătorii din Capitală începînd de **vineri 17 martie** ora 9 prin casieriile proprii.

Pentru cîștigătorii din provincie care au indicat o localitate reședință de regiune sau raion, prin casele raionale C.E.C. (după 2—4 zile de la începerea plății în Capitală).

Prin mandat poștal pentru celelalte categorii de cîștigători — domiciliați în localități nereședință de regiune sau raion, care au jucat în altă regiune, spitale, sanatorii, unități militare ș.a., începînd de luni, 20 martie, 1967.

● Tragerea MĂRȚIȘORULUI LOTO de astăzi va avea loc la București, **în sala Clubului ADESGO** din Calea Șerban Vodă, cu începere de la ora 17.30.

Rubrică redactată de Administrația de stat Loto-Pronosport.